

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ “УКРАЇНА” (КИЇВ)
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ (БІЛА ЦЕРКВА)
АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ КОМУНАЛЬНОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО
ЗАКЛАДУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
(БІЛА ЦЕРКВА)
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ
КАФЕДРА ФІЛОСОФСЬКИХ ТА ПОЛІТИЧНИХ НАУК
КЗ КОР “БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАХОВИЙ
КОЛЕДЖ”
КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ І ПСИХОЛОГІЇ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ

Суспільство, наука, освіта: актуальні дослідження, теорія та практика

**Всеукраїнська
науково-практична конференція**

20-21 грудня 2022 року

м. Біла Церква

Рекомендовано до друку Вченою радою Білоцерківського інституту економіки та управління Університету «Україна» (протокол № 3 від 29 грудня 2022 року)

Організаційний комітет

Новак Я. В.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету «Україна», кандидат юридичних наук, доцент
Півторак М. В.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету «Україна», кандидат економічних наук, доцент
Пасічник Н.С.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету «Україна», кандидат історичних наук, доцент
Мельник Л.М.	Білоцерківський національний аграрний університет, кандидат політичних наук, доцент
Романченко І. Г.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету «Україна», кандидат історичних наук
Сидоренко В. В.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету «Україна», кандидат юридичних наук
Панченко Т.Л.	КЗ КОР «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний фаховий коледж», кандидат психологічних наук

УДК 314/316:001:37

Суспільство, наука, освіта: актуальні дослідження, теорія та практика: тези доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції (20-21 грудня 2022 р.) / Білоцерківський інститут економіки та управління Університету «Україна»; за заг. ред. Я. В. Новака; наук. ред. Н.С. Пасічник. Біла Церква, 2022. 164 с.

РЕГЛАМЕНТ

Загальний порядок роботи

Початок роботи – 10.00

Кава-пауза – 11.00-11.30

Перерва на обід – 13.00-14.00

Завершення роботи – 18.00

Доповіді – 7-10 хв.

Місце проведення

Білоцерківський інститут економіки та управління Університету «Україна»,
Героїв Крут, 2-й пров., 42

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ: ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ

*Цвид-Гром О.П., к.філол.н., доцент,
Білоцерківський національний аграрний
університет, м. Біла Церква*

Цифровізація освіти – об’єктивна закономірність розвитку сучасного суспільства в умовах сьогодення. Цифровізація сприяє гнучкості освітнього процесу, роблячи його пристосованим до реалій сучасного дня.

На сьогодні цифровізацію визначено пріоритетним напрям модернізації української освіти. Відповідно до Концепції розвитку цифрових компетентностей до 2025 року, затвердженого плану заходів щодо її реалізації, а також згідно законодавчих положень Міністерства та комітету цифрової трансформації України, система освіти є одним із ключових інститутів, у межах якого створюються умови для розвитку цифрової грамотності [1].

В освіті цифровізація спрямована на забезпечення безперервності процесу навчання, тобто *life-long-learning* – навчання упродовж життя, а також його індивідуалізації на основі *advanced-learning-technologies* – технологій просунутого навчання. Тенденції цифрової трансформації освітньої сфери вимагають високого рівня інформаційно-комунікаційної компетентності та глибоких знань у галузі відповідних технологій для ефективного реалізації професійної діяльності, а також практико-орієнтованої підготовки застосування інформаційно-комунікаційних технологій та сучасних освітніх технологій (онлайн-навчання (дистанційне), «змішане навчання» (*blended learning*), технології організації проектної діяльності для вирішення різних видів завдань).

Цифрові технології відкривають нові можливості: навчання в будь-який зручний час, безперервну освіту, можливість проектувати індивідуальні освітні маршрути, зі споживачів електронних ресурсів стати творцями. Таким чином, цифровізація освіти передбачає застосування студентами мобільних і інтернет-технологій, розширюючи горизонти їх пізнання, роблячи їх безмежними. Продуктивне застосування цифрових технологій, включення студентів у самостійний пошук, відбір інформації, участь в проектній діяльності формує у них компетенції XXI століття. Активно реалізується процес створення і застосування відкритих онлайн-ресурсів, починаючи від окремих завдань, тестів до повномасштабних курсів (модулів) із формування необхідних компетенцій [2].

Цифровізація вищої освіти – процес складний і неоднозначний. Цифровізація, на думку українських дослідників, має зворотний бік, що треба враховувати під час планування трансформацій. Зокрема, нівелюється функція соціалізації здобувачів освіти, які переважно випадають з мікросоціуму закладу вищої освіти та індивідуалізуються в цифровому середовищі. Виникають потенційні загрози руйнування традиційної моделі освіти, що відображається у знеціненні гуманітарного знання у процесах цифровізації освіти й економіки (Кіндратець, 2019; Симоненко, 2020).

Проте, переваги цифрової трансформації освіти очевидні. Зокрема, це забезпечення сприятливих умов для розвитку умінь навчатися самостійно;

виокремлення важливого матеріалу для саморозвитку; формування мобільності особистості, умінь швидко адаптуватися до умов, що змінюються; посилення мотивації до самоосвіти та саморозвитку; охоплення різноманітної аудиторії (контент стає персоналізованим), забезпечення співпраці та інтегративності; побудови індивідуальної освітньої траєкторії; навчання у зручних умовах – комфортному темпі, але з оптимальним використанням часу, виокремленого для виконання певних завдань.

Цифрове середовище вимагає від викладачів іншої ментальності, картини світу, більш досконалих способів і форм роботи зі студентами. На сьогодні перед закладами вищої освіти стоять завдання цифровізації, зокрема: забезпечення навчання та підвищення кваліфікації професорсько-викладацького складу щодо використання цифрових технологій в освітній діяльності; реалізація цифрових технологій в освітньому процесі; надання можливості колективного користування цифровими ресурсами і вільний доступ до них у хмарних сервісах; забезпечення підвищення рівня мотивації до професійного використання цифрових технологій викладачами та студентами; створення інноваційних умов розвитку через упровадження цифрових технологій; надання інформаційних в консультаційних послуг щодо використання цифрових і хмарних технологій із необмеженими ресурсами; – накопичення, систематизація та розповсюдження інформації щодо використання цифрових і хмарних технологій закладом вищої освіти [3].

Отже, цифрові трансформації зорієнтовані на зростання продуктивності освітнього процесу, вибудовування індивідуальних траєкторій навчання, управління власними результатами навчання, віртуальну і доповнену реальність та забезпечать суспільству впевнений перехід у цифрову епоху.

Література

1. Концепція розвитку цифрових компетентностей від 3 березня 2021 р. № 167-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text> (дата звернення: 13.12.2022).
2. Гаврілова Л. Г., Топольник Я. В. Цифрова культура, цифрова грамотність, цифрова компетентність як сучасні освітні феномени. Інформаційні технології і засоби навчання . 2017. Т. 61. № 5. С. 1–14.
3. Кучерак І.В. Цифровізація та її вплив на освітній простір у контексті формування ключових компетентностей. Інноваційна педагогіка. 2020. Вип. 22. Т. 2. С. 91–94.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ GR-ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

*Романченко І.Г., к.і.н., доцент,
Білоцерківський інститут економіки та управління
Університету «Україна», м. Біла Церква*

Сьогодні галузь освіти переживає системну та змістовну кризу, оскільки існуючі перешкоди не сприяють її ефективному розвитку та знижують результативність діяльності закладів освіти. Першочергово важливо надавати значення створенню з боку влади та бізнесу сприятливих умов для ефективного становлення та розвитку навчальних закладів. Тому на даний час актуальним є дослідження ролі GR-технологій (Government Relations) у розвитку освіти.